

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

**Тези доповідей
державної науково-практичної конференції**

19 листопада 2015 року

Біла Церква
2015

РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ ЯК ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ ПРОЦЕСУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Сьогодні для існування і ефективного функціонування місцевого самоврядування відсутня достатня матеріальна і фінансова база, на нього здійснюється вплив з боку місцевих державних адміністрацій, які мають невиправдано широкі повноваження, що призводить до труднощів у розмежуванні повноважень між органами виконавчої влади та місцевого самоврядування. Саме тому виникла необхідність у реформуванні системи місцевої публічної влади, змістом якої має стати децентралізація. Важливим кроком у цьому напрямку стало підписання Президентом України Указу «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020», в якому децентралізація визначена однією з першочергових реформ. Головною передумовою реалізації цієї Стратегії є суспільний договір між владою, бізнесом та громадянським суспільством, де кожна сторона має свою зону відповідальності.

Суть перетворень, які пропонує реформа децентралізації у тому, що органи місцевого самоврядування різних рівнів отримають необхідні повноваження та ресурси для здійснення влади. Реформа передбачає передачу в місцеві бюджети частини загальнонаціональних податків, а тому створює зацікавленість новостворених громад у розвитку власної території. Результатом даної реформи стане розподіл повноважень між органами самоврядування різних рівнів, органами місцевого самоврядування та органами державної влади; наближення, наскільки можливо, процесу прийняття рішень до громадян; забезпечення взаємодії і співробітництва між різними рівнями влади; забезпечення участі органів місцевого самоврядування у визначенні їх власних повноважень.

Першим кроком у ході проведенні реформи стало схвалення Кабінетом Міністрів Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» у 2014 році. Метою даної Концепції було визначення напрямів, механізмів і строків формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад.

Наступним кроком процесу децентралізації став Закон України "Про засади державної регіональної політики» підписаний Президентом України 05.02.2015 р., який визначив основні правові, економічні, соціальні, екологічні, гуманітарні та організаційні засади державної регіональної політики як складової частини внутрішньої політики України. Важливим було те, що даний акт визначив нові пріоритети розвитку регіонів, серед яких ефективне використання внутрішнього потенціалу регіонів, стимулювання та підтримка місцевих ініціатив, скорочення розриву між рівнем життя людей у різних регіонах, підвищення конкурентоспроможності регіонів. Закон визначив, що, окрім Державної стратегії регіонального розвитку України, кожен регіон повинен мати власну семирічну стратегію розвитку, які розроблятимуть місцеві ОДА, з урахуванням особливостей кожного регіону. Кожна стратегія матиме план заходів з її реалізації.

Продовженням децентралізації стало підписання Президентом України Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад», який регулює відносини, що виникають у процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ та міст. В рамках децентралізації Мінрегіоном розроблено пропозиції щодо внесення змін до Конституції України; розроблено проекти ряду законів, зокрема: проект Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» (щодо децентралізації фінансів та зміцнення матеріальної та фінансової основи місцевого самоврядування, щодо перерозподілу податків);

проект Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (нова редакція); проект концепції Закону України про поліцію місцевого самоврядування (муніципальна поліція). Продовжується опрацювання та розроблення законопроектів про органи самоорганізації населення, про місцеві органи виконавчої влади, про порядок вирішення питань адміністративно-територіального устрою України, про місцеві вибори тощо.

Прийняття змін до Конституції створить фундамент для реформування місцевого самоврядування, тому що саме вони і, разом з тим, схвалення низки відповідних законів здатні забезпечити ефективну реалізацію реформи місцевого самоврядування в Україні.

УДК 347

ЄФРЕМОВА І.І., канд. юрид. наук

Білоцерківського національного аграрного університету

ВПЛИВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНИХ СИСТЕМ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Коріння правової системи України сягає римського права, що вказує на його спільність із загальноєвропейським. З урахуванням історичних тенденцій та сучасних євроінтеграційних процесів, які відбуваються в нашій державі, усі дослідження генезису європейської правової системи набувають надзвичайної актуальності, оскільки усі євроінтеграційні процеси України в правовій сфері беззастережно мають супроводжуватися гармонізацією вітчизняного та європейського законодавства.

Система європейського приватного права завдяки своїй специфіці та пристосованості до міжнародного поширення є першою системою, з якою Україна зазнає інтеграційних процесів. Це пояснюється тим фактом, що сучасні тенденції, як світу в цілому, так і Європи зокрема, створюють нову систему світової торгівлі, відбувається переміщення великих мас товарів та капіталів, що призводить до постійного зростання транснаціональних потоків. Одним із пріоритетних завдань ЄС та України є створення єдиного правового простору, а для цього необхідно провести адаптацію національного цивільного законодавства до стандартів ЄС.

Найближчим до стандартів ЄС є традиції, які напрацьовувались роками у західноєвропейських правових системах.

Так, західноєвропейські традиції права, як визначають у теорії права, це ті правові ідеї, поняття, категорії та інститути, котрі ґрунтуються на світогляді, культурі і ментальності західноєвропейської локальної цивілізації і свідомо передаються як її правові цінності від покоління до покоління.

Для західноєвропейської традиції права властивим є те, що:

1) існує відносно чітка межа між правовими та іншими інституціями. Це означає, зокрема, що хоч політика і мораль можуть визначати закон, але вони не тлумачаться як сам закон, як це має місце в деяких інших культурах, і особливо притаманно сучасним українським реаліям);

2) управління правовими інституціями доручається спеціальному корпусу людей, які займаються правовою діяльністю на професійній основі і для цього спеціально здобувають юридичну освіту;

3) сума юридичних знань, отримана фахівцями, знаходиться в діалектичній єдності з правовими інституціями;

4) закон сприймається як цілісна система, «організм», який розвивається у часі, через століття і покоління;

5) життєздатність системи права ґрунтується на впевненості суспільства в довговічному характері права;

6) розвиток права є не тільки пристосуванням старого до нового. Право не просто продовжується, а має історію;

ЗМІСТ

Бровко Н.І. Реформування місцевого самоврядування в Україні як основне завдання процесу децентралізації	3
Єфремова І.І. Вплив європейського приватного права на розвиток національних систем цивільного права	4
Настіна О.І. Продаж земель сільськогосподарського призначення: шлях для інвестицій	5
Щериця С.І. Основи правового статусу засудженого	6
Ковальчук І.В. Правове регулювання міжбюджетних відносин в Україні	6
Мошонько О.О. Питання правового регулювання діяльності Національної поліції в Україні	7
Пахомова А.О. Новели законодавства про вищу освіту	8
Ломакіна І.Ю. Основні аспекти державного регулювання процесу планування та прогнозування сільськогосподарського виробництва в Україні	9
Харьковщенко Ю.Є. Ідеал християнської людини у філософській спадщині Г. Сковороди	10
Біляєв М.О. Формування громадсько-політичної думки засобами телебачення	11
Ярмола О.В. Філософія історії та історія філософії в творчості Платона	11
Терещук М.М. Позитивна юридична відповідальність в публічному праві: теоретико-правовий аналіз	12
Мельник О.Г. Децентралізація влади в Україні в умовах подальшого поглиблення євроінтеграційних процесів	13
Малишко І.В. Становлення та розвиток законодавства про соціальний захист безпритульних дітей	14
Кузьменко Я.П. Конституційне право на життя людини і громадянина	15
Росавицький О.О. Вплив магдебургського права на розвиток самоврядування в Україні	15
Кравцова К.М. Обіг пестицидів в Україні як об'єкт адміністративно-правового регулювання	16
Биковець О.І. Модельний статут товариства з обмеженою відповідальністю: особливості та сфера застосування	17
Бут І.О. Розгляд спорів третейським судом в аграрній сфері	18
Новак Я.В. Архітектурний напрямок в практиці попередження злочинності	19
Діденко А.О. Щодо реалізації Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження»	20
Шеховцов В.В. Актуальні проблеми фауністичного законодавства України	21
Павлова О.В. Щодо питання реалізації екологічної складової сталого розвитку в Україні	22
Мельник Л.М. Активність неорелігій в соціокультурному просторі пострадянських держав	22